

Razgovor s Danijelom Lučićem, predsjednikom Hrvatskog svjetskog kongresa u Njemačkoj, o ostvarivanju odličnog projekta s Hrvatskim nogometnim savezom

HSKNJ i HNS dogovorili su tijekom ljeta stratešku suradnju. Možete li nam objasniti o

čemu je konkretno riječ i kako je došlo do suradnje?

HSKNj će u budućnosti na području Njemačke skautirati mlade nogometne talente za Hrvatski nogometni savez te uz punomoć HNS-a pozivati mlade igrače od U13-U17 na pripremne utakmice, turnire ili kampove dotičnih selekcija. Naš je cilj da povežemo mlade sportaše s domovinom i upravo pomoću ovog projekta im dajemo šansu da se pored njemačke selekcije kvalificiraju i za hrvatsku vrstu. Cilj HNS-a je da već u ranoj fazi za sebe registrira najveće talente koji su rođeni ili igraju izvan domovine te da ih nakon prvih priprema i u slučaju pozitivnih reakcija i dalje prati u njihovu razvitku. Upravo u tom pogledu HNS je prepoznao izvrsnu mrežu kontakata Hrvatskog svjetskog kongresa u Njemačkoj.

Želim napomenuti da izvanredna suradnja između Kongresa i HNS-a postoji već godinama. HSKNj je i član savjeta Europskog vijeća za diasporu pod vodstvom Pere Šarića, u kojem sam osobno zastupnik. Naši nedavni razgovori s HNS-om nastali su inicijativom Ante Pavlovića, I to neposredno nakon Hrvatskih svjetskih igara kada je u Zagrebu dogovoren sastanak s Romeom Jozakom te Zorislavom Srebrićem. Razgovor je vođen vrlo učinkovito s usredotočenjem na konkretne ciljeve, tako da smo se u svemu dogovorili već nakon kratkog vremena.

Postoje li podaci o tome koliko mladih hrvatskih nogometaša u ovom trenutku nastupa za prve momčadi mladih uzrasta najboljih njemačkih klubova?

Ne postoje konkretni podaci, jer veliki broj mladih Hrvata od rođenja ima njemačku putovnicu, ali vidimo da nema kluba u prvo i drugoj njemačkoj ligi, u kojem u mladim uzrastima ne igra barem nekoliko talenata hrvatskog podrijetla, donekle pak s izuzetkom istočne Njemačke te ih je sve više i više. To je i sasvim prirodan process, naime krajem 1960-ih došla je prva generacija klasičnih gastarbajtera iz Hrvatske u Njemačku, a njihova djeca većinom su pripadnici generacija od 1968. do 1982., što je takozvana druga iseljenička generacija. Od 1995. pa nadalje možemo govoriti o trećoj iseljeničkoj generaciji u kojoj postoji veliki potencijal i čiji pripadnici se natječu u jednoj u najjačih nogometnih liga na svijetu. Osobno smatram da se iz svakog godišta može napraviti jedan fundus od dvadesetak igrača za koje se može reći da će HNS-u biti isplativo njihovo praćenje.

Po kojim kriterijima birate igrače prilikom skautinga? Je li dovoljno hrvatsko ime i prezime i članstvo u renomiranom klubu ili se igrači provjeravaju i na licu mjesta?

U slučaju U14 je to dosta teško. Postoji veliki broj malih klubova s izvanrednim trenerima i odličnom radu s mladim igračima, kao na primjer TSV Niendorf, klub koji do U14 ima bolju generaciju mladih nego veliki HSV.

Mi ćemo više razgovarati i telefonirati s trenerima, gledati koliko dugo je igrač u nekom klubu, igra li u već u njemačkim pokrajinskim selekcijama, u kojoj klasi igra, koja mu je perspektiva itd. Ime kluba u tom smislu ne znači puno. Imamo slučaj da jedan mladi talent igra od svoje šeste godine u Bayern Münchenu. U osam godina igranja prošao je raznorazne skautinge, međunarodne turnire, naučio je disciplinu, razvija se u klubu itd., dok je jedan drugi mladi igrač tek stigao u Bayer. Ovog prvog ćemo odmah pozvati, a kod ovog drugog tek moramo pričekati hoće li se afirmirati i nametnuti kroz igru.

Ako se jedan mladi igrač u gradu Berlinu s četiri milijuna stanovnika uspio etablirati kao dobar igrač u Herthi BSC, onda je on prošao već izbor od stotinjak igrača koliko ih redovno bude po skautinzima u Berlinu. Hoću reći da tu nemamo što razmišljati.

U kategoriji U15 na su stvari jednostavne. Svaki igrač koji se uspio čvrsto etablirati, primjerice u momčadima U15 u regionalnoj ligi, a takvih je liga u Njemačkoj ukupno pet, ili u uzrastu A ili B u Bundesligi, dakle najvećoj kladi natjecanja u Njemačkoj, zaslužio je da se provjere njegove mogućnosti i da ga se pozove u hrvatsku selekciju. Naime, da zaigrate u tom rangu morate iza sebe ostaviti ogromnu konkurenciju te ste sigurno u više navrata bili pozvani u njemačke pokrajinske selekcije. Na kraju krajeva uvijek nam preostaje kontakt s trenerima.

To je bio samo jedan mali pregled kojim ćemo se argumentima i kriterijima služiti. Međutim, uskoro ćemo izdati i objaviti i jedan pravilnik s uvjetima za poziv igrača iz Njemačke, tako da projekt bude kvalitativan, a ne kvantitativan.

Kakve su reakcije njemačkih klubova odnosno DFB-a na pojačani skauting hrvatskih igrača? Vjerojatno im nije drago, jer ulažu novac u naše mlade igrače, da bi ih HNS na kraju uzeo pod svoje okrilje?

Ne mislim da DFB ima nešto protiv toga. Ako igrači žele igrati za Hrvatsku to se mora prihvatiti. Istodobno HNS prihvaća ako se neki igrač odluči za DFB poput Denisa Kolingera. Najveći dio klubova je ponosan da ima dobre igrače i reprezentativce u svojim redovima. Reakcije su profesionalne te se igračima odobrava odlazak u selekcije HNS-a kao i u selekcije DFB-a. Veći problem vidim trenutačno kod roditelja koji se boje za vrijeme sezone otići u kamp HNS-a i strah ih je da će njihova djeca izgubiti mjesto u „velikom“ klubu. To je u mojim očima nepotreban strah. Normalno je da je svakom treneru drago ako za vrijeme sezone ima cijeli kadar na raspolaganju, ali s druge strane će mu biti i drago kad vidi da se njegov igrač razvija, tako da poručujem roditeljima da se ne trebaju brinuti. Svakako ćemo voditi brigu i o datumu poziva. Njemačkim klubovima je lakše pustiti igrača dok sezona još nije u toku. Na to ćemo iz respekta svakako pripaziti koliko nam bude moguće.

Kako su skauting riješile druge zemlje s velikom dijasporom, primjerice Turska ili Grčka?

Turci su prvi počeli sa skautingom u Njemačkoj te godišnje u sve uzraste pozivaju igrače preko raznih menadžera, skauta i ostalih pojedinaca. Nijemci su dosta osjetljivi na tu temu, jer se u više navrata događalo da se djecu pokušava već u mladim godinama “otkupiti” ili nagovoriti da igraju u Turskoj. Mislim da se to nama ne može dogoditi. Osim dva ili tri kluba, trenutno u Hrvatskoj ne vidim gdje bi ta naša djeca mogla igrati. U Njemačkoj veliki dio amaterskih momčadi ima bolje uvjete za razvitak nego ponajbolje momčadi u Hrvatskoj, a osim toga imaju i novac za razne turnire i međunarodna gostovanja koji našim momčadima nedostaje. Uz to svi veliki klubovi imaju i internate te se vrlo strogo pazi na razvoj djece u školi, što je za svaku pohvalu. Nijemci su vrlo profesionalni i kod njih djeca ne stasaju samo kao igrači nego i kao osobe. U njemačkim klubovima su naša djeca na najboljem mjestu i nema smisla ih izvlačiti iz tako profesionalnih sredina.

Nailazite li pri kontaktiranju i na one igrače koji bi radije igrali za Njemačku poput Denisa Kolingera koji je odbio poziv Nenada Gračana?

Mislim da je Kolinger jedinstveni slučaj te ga ne treba uzimati kao primjer. Uostalom, njegovo je pravo da igra za DFB te mu ne treba ništa zamjeriti. Upravo suprotno. Možemo biti ponosni ako se uspije probiti. Trenutno imam osjećaj da je u slučaju poziva obiju reprezentacija postotak odluke djece 90:10 u korist selekcija Vatrenih. Ta kvota se mijenja u korist Njemačke što Hrvatska više oklijeva s pozivanjem igrača koji je već prerastao U14. U tom slučaju ne treba nijednom igraču zamjeriti ako se odluči za DFB.

Izbornik Vatrenih Niko Kovač je i sam dijete iseljeništa. Je li trebalo čekati njegov dolazak na trenersko mjesto da bi se stvari pokrenule? Zašto do sada nije bilo većeg i konkretnijeg interesa HNS-a da se pojačano angažira oko skautiranja naših mladih talenata?

Bilo je uvijek interesa sa strane HNS-a. Ali tek zadnjih godina je treća generacija, dakle igrači rođeni 1995. i kasnije, isplivala u selekcije. HSKNJ je već 2009. uz promatrača HNS-a, Martina Novoselca organizirao Best of Cup za godište 1997. Tada smo već ukazali na veliki potencijal hrvatske djece u

njemačkim klubovima. Ponosni smo da je veliki dio igrača tadašnje selekcije HSKNJ već primio pozive u hrvatske nacionalne vrste poput Patrika Džalte (RB Leipzig), Emila Vincazoviža (Bayer Leverkusen), Dominika Martinovića (FC Bayern) i vratara Fabijana Buntića (VFB Stuttgart) i puno drugih. Baš taj projekt je ostao u sjećanju današnjem tehničkom direktoru HNS-a Romeo Jozaku, tako da smo s našim novim konceptom naišli na otvorena vrata. Uvjereni smo da ćemo suradnju dodatno učvrstiti.

HNS, Romeo Jozak i njegov team oko Josip Tomaska, tajnika za mlade selekcije, zaslužio je pohvale u dosadašnjoj suradnji koja samo dva mjeseca nakon prvog dogovora ide i u prvu realizaciju.

O čemu je riječ?

Pozvali smo talente U14 i U15 na pripreme i kamp u Zagrebu koji će se održati 3. i 4. listopada. Putovanje iz Njemačke je organizirano i ide sve po planu. U sljedećem koraku osnovat ćemo „HSKNj-team stručnjaka“ koji će izraditi pravilnik s uvjetima za pozive. Važno je da bude sve transparentno i jasno. Također su u planu i kampovi u Njemačkoj, ali o tome jos slijede i otvoreni razgovori s DFB-om. Dakle, prvi je na redu odlazak u Zagreb početkom listopada.

Postoje li planovi i za skauting u drugim zemljama? Puno je naših talenata i u Austriji, Švedskoj, Švicarskoj... Ovih dana HNS je izgubio talentiranog hrvatskog Šveđanina Branimira Hrgotu iz Borussije (M). Moće li HSK u tom smislu pripomoći i u drugim državama?

Nije nam cilj nekoga prisiliti da igra za hrvatsku selekciju. Za nacionalnu vrstu se igra srcem i ako srce nije na pravom mjestu, onda to nema smisla. Možemo i u slučaju Hrgote biti ponosni da će zaigrati za jednu drugu i vrlo jaku nacionalnu selekciju i moramo biti otvoreni prema toj mogućnosti, kao što su i Nijemci otvoreni prema nama. Sve drugo bi bila diskriminacija. Svakako da možemo pomoć i u drugim zemljama, ali idemo postupno, najprije želimo učvrstiti suradnju između Njemačke i Hrvatske, a dalje ćemo vidjeti. Uostalom, i u drugim državama postoje partneri HNS-a te se djeca skautiraju u okvirima pojedinih mogućnosti.

Za Crodnevnik i CroExpress razgovarala Marina Stojak